

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXIX. številka 691 datum 8. 2. 2026

VI STE SOL ... VI STE LUČ ... Peta nedelja med letom nam prinaša še en zelo znan odlomek Matejevega evangelija (Mt 5,13-16). Vsi smo tudi že slišali kakšno razlago prisposodob luči in soli ... In to je vedno nevarno. Ko slišimo nekaj znanega, si rečemo ... *ah, to poznam* ... in gremo v nekakšno hibernacijo (*»zimsko spanje«*). Podobno se dogaja nam, duhovnikom, ko poslušamo pridige so-bratov ... vsem, ko poslušamo obljube politikov ... ali poskušamo zmoliti veroizpoved. Preprosto ne razmišljam, ker *»vemo«* kaj sledi.

Zato obstaja zelo velika verjetnost, da kdo od vas, po tem prebranem odlomku misli, da smo slišali neko spodbudo ... da nam Jezus pravi, da smo poklicani biti sol zemlje, luč sveta ... res, ampak na tak način, da bodo ljudje v naših prizadevanjih in dobrih delih prepoznali Božje delovanje, ne naših naporov. Tudi to bi bilo možno in čisto dovolj zahtevno ... vendar hoče Jezus v tej veliki pridigi na gori povedati več! **V resnici gre za opis**. Jezus pravi: **vi ste sol ... in ste luč. Zelo pomembno je poslušati Boga in njegovo Besedo. Samo On edini nam lahko pove, kdo v resnici smo.** Ljudje se preprosto ne rodimo z navodili za uporabo ... ko se skušamo sami presojeti, se vedno preveč ali premalo!

Jezus pravi: **Vi ste sol**. To ste že. Pa če vam je všeč ali ne. **Vi ste sol**. Lastnost soli je, da daje okus. **Mi, kristjani dajemo temu svetu okus** ... ker je danes veliko stvari in ljudi brez okusa. Vemo pa, da moramo s soljo previdno. Malo je je treba. Majhna, prijazna beseda jutraj spremeni cel dan! Mož, oprost, neumno sem ravnala, nisem ti zaupala ... lahko reši odnos! Malo ponižnosti, malo posluha ... *kaj pa če ima ona prav?* Saj Bog navadno ne zahteva od nas nevemkaj. **Mi smo sol**. In to je dejstvo. Če pa se sol pokvari ... morda bo kdo rekel: saj se ne more ... sol marveč ohranja. Res ... pa pogledjmo drugače: *Kaj pa če sol ne soli ... torej, če ne opravi tega, kar (z)more ... dobessedno ... če sol ostane v solnici ... zapakirana ... če se ne raztopi?* Če mi ne bomo to, za kar smo poklicani, nas bodo vrgli ven in pohodili ... in točno to se nam dogaja. **Ko nehamo biti sol, nastopi** ... (sv. Janez Pavel II. jo je imenoval) t. i. ... **kultura smrti**. Če mi ne bomo branili svetosti življenja ... *kdo ga bo?* Če se mi

ne bomo ... oziroma bolje ... če se jaz ne bom začel sistematično boriti proti krivičnosti, grehu, razvratu, pokvarjenosti ... *kdo se bo?! Za starejše, bolne, onemogle, mladino, dostojanstvo družine ... živimo v sistemu, ko svoje otroke vidimo samo še, ko so zaspani ali tečni ali utrujeni? Za očeta, mamo, zakonsko zvezo? So področja, kjer samo še Cerkev zagovarja glas razuma!* In tukaj vsak glas šteje. **Mi smo sol.** To je hkrati pravzaprav tudi nekaj najbolj sramotno-žalostnega danes. **Da smo, kar smo.** Če je Cerkev brez okusa, je zaradi mene. Če je svet krenil v zablodo, je tudi zaradi mene! Ker sem tiho ... ker se ne izpostavim ... ker se bojim. Tako je, ko mi živimo vero na dah ... ko samo eno uro v nedeljo še zdržimo z Bogom ... ko katoličani postanemo povprečneži, nas družba prežveči in izpljune. **Mi pa smo postavljeni, da smo sol ... da smo luč!**

Svetilke ne prižigajo in postavljajo pod mernik, ampak na podstavek. Vprašati se moramo, *kdo je tu luč ... kdo je tu kandelaber? Če smo mi luč ... kdo je tisti, ki nas prižiga? Bog prižge luč. On nam daje, da smo luč ... In nas postavi na podstavek, da svetimo vsem.* Še enkrat: **ne se skrivati ... vera ni nekaj privatnega.** Ne verjemimo lažem. *Br. Luka Modic, OFM Cap*

Pon., 9. 2. Apolonija	Ob 17. uri za + Petra Kramljaka, st.
Tor., 10. 2. Sholastika	Ob 17. uri za + Antona Razdevšeka
Sre., 11. 2. Lurška M. Božja	Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v priprošnje za božje varstvo ter dušno in telesno zdravje Svetovni dan bolnikov
Čet, 12. 2. Evlalija	Ob 17. uri za + Ljubico Martini ter starše Martini in Jager – <i>po maši</i> srečanje cerkvenih ključarjev
Pet., 13. 2. Jordan Saški	Ob 17. uri za + Alijano Garmut
Sob., 14. 2. Valentin (Zdravko)	Ob 17. uri za vse + Bizjakove
Ned., 15. 2. 6. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Jožefa Kovača in vse + Brunčkove</i>

Spoštovani! Pred vami je še tretja spodbuda iz niza spodbud v pripravi na izbor novih članov Župnijskih pastoralnih svetov (ŽPS), ki bo **22. februarja 2026** (na 1. postno nedeljo) **po vseh naših župnijah.**

Svetopisemska misel: »Kdor ima ušesa, naj poslušá, kaj govori Duh Cerkvam.«
(Raz 2,7)

Te Jezusove besede, zapisane v Razodetju, so namenjene Cerkvi vseh časov. Ne govorijo le o poslušanju z ušesi, temveč o **notranji drži, ki omogoča, da se Cerkev pusti voditi Svetemu Duhu**. Cerkev je povabljena, da nenehno poslušá ... ne le sebe in svojih načrtov, temveč predvsem Boga, ki govori po svoji besedi, po dogodkih časa, po ljudeh, po njihovem veselju in njihovih ranah. Kadar se Cerkev ustavi in prisluhne, se začnejo odpirati nove poti evangelija.

Umetnost poslušanja v Cerkvi in župniji ... Poslušanje ni nekaj samoumevnega. **Zahteva čas, potrpežljivost in ponižnost**. V družbi, kjer vsi govorijo, a redko poslušajo, je prav poslušanje eden največjih izzivov in hkrati ena največjih priložnosti za rast občestva. Poslušati pomeni **dati drugemu prostor**. Pomeni priznati, da Bog lahko spregovori tudi po tistem, ki misli drugače, ki je tih ali oddaljen. Poslušanje je temelj vsakega resničnega odnosa in brez njega ni mogoče graditi občestva.

Poslušanje ljudi kot pot razločevanja ... V življenju župnije se **poslušanje začne pri poslušanju ljudi**. Otroci, mladi, družine, starejši, bolni, tisti, ki so dejavni, in tudi tisti, ki so se oddaljili, nosijo v sebi izkušnje, vprašanja in hrepenenja, ki so dragocena. **Ko jim prisluhne, ne zbiramo le mnenj, ampak odkrivamo, kje župnija danes živi ... kje trpi ... in kje jo Sveti Duh vabi k rasti**. Cerkev, ki ne poslušá, tvega, da govori mimo ljudi ... Cerkev, ki poslušá, pa postaja dom vsem.

Župnijski pastoralni svet kot uho župnije ... V tem ima **Župnijski pastoralni svet (ŽPS)** posebno poslanstvo. Lahko bi rekli, da je **ŽPS uho župnije**. Ni prostor, kjer bi se zgolj izmenjevala stališča, ampak prostor, kjer se zavestno učimo poslušanja ... **poslušanja Svetega Duha in poslušanja drug drugega**. V ŽPS se srečujejo različne izkušnje življenja iz vere in prav v tem srečanju se rojeva razločevanje. Ne gre za to, kdo ima prav, ampak za to, **kaj Bog govori Cerkvi tukaj in zdaj**.

Skupno poslušanje in razločevanje ... Skupno poslušanje vodi v razločevanje. **Razločevati pomeni prepoznati, kaj prihaja od Boga in kaj ne ... kaj vodi k življenju in kaj zapira pot življenja ... kaj gradi občestvo in kaj ga razkraja**. To je počasen proces, ki zahteva molitev, odprtost in zaupanje. Župnijski pastoralni svet je lahko prostor, kjer se ta proces odvija zrelo in odgovorno, brez naglice in brez strahu pred vprašanji.

Prostor za Boga in ljudi ... Poslušati pomeni ustvariti prostor za Boga in za ljudi. Pomeni, da se ne bojimo tišine in da se ne zapiramo pred drugačnostjo. Kadar v župniji poslušamo drug drugega, se rojeva občestvo, v katerem se ljudje počutijo sprejete in slišane. Kadar poslušamo Duha, pa se Cerkev odpira prihodnosti, ki je ne ustvarjamo sami, ampak jo prejemamo kot dar.

Sklepna misel ... Skupno poslušanje ni šibkost, ampak **moč**. Je **pot**, po kateri Cerkev ostaja zvesta svojemu Gospodu in je hkrati blizu ljudem. Tam, kjer je poslušanje v veri in ljubezni, se župnija rojeva kot resnično občestvo.

Pričevanja:

Kot babica lahko povem, da je pomembno, da se vera ne prenaša le z besedami, ampak v prvi vrsti z življenjem, ki ga otrok vidi vsak dan doma. Ko se kot družina zberemo skupaj k molitvi, se najprej odpremo in sami prisluhnemo Svetemu Duhu. Otroci že zgodaj začutijo svetost takega trenutka, še preden razumejo, kaj molimo. Učijo se prve poslušnosti Bogu.

V delovanju ŽPS je prav tako pomembna taka poslušnost. Podobno se je potrebno najprej odpreti, potem si lahko tudi kaj povemo in načrtujemo. Hvaležna sem, da imamo to možnost tako v župniji kakor doma. *Maja Zajc*

Sam sem dolga leta stal nekje v zadnjem kotu, raje sem poslušal kot govoril, in nikoli nisem iskal prostora nekje spredaj, da bi nekaj predal naprej. Skozi življenje pa me je Bog vodil, tudi preko preizkušenj in bolezní, da sem želel tudi nekaj dati drugim.

Zame je bilo pomembno, da sem spregovoril o sebi, o svojih težavah in da sem prisluhnil drugim. V središče so stopali odnosi, tako sem srečeval prave ljudi ob pravem času. Skupaj z ženo sva začela doživljati blagoslov, ki je prihajal prav preko ljudi, prijateljev, zakonske skupine, družine in preko molitve v župnijskem občestvu. V najtežjih trenutkih naju je nosila skupnost, ki ni spraševala, ampak je bila tam, molila je, stala ob strani in konkretno pomagala.

Iz zadnjega kota sem stopil naprej kot župnijski sodelavec, ker sem spoznal, da Bog deluje skozi odnose in da se blagoslov rodi tam, kjer si upamo stopiti iz skrivališča.

Igor Blažič

Spoštovani! Vabljeni, da v dneh **od 8. do 22. februarja** oddate svoje predloge, enega ali več faranov, **ki so na dobrem glasu in bi z življenjem po veri** sodili v župnijski pastoralni svet. V ta namen bo v cerkvi, na vidnem mestu, škatla – zbiralnik, v katerega boste oddali list z vašimi kandidati.

Le-te bomo z zdajšnjim ŽPS-tom pregledali in predlagane kandidate povabili k sodelovanju. **V času izbora molimo za modro odločitev!**

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredí Mlinarič, župnik);
<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>